

1 La Virgen María, San José y el Niño Jesús, en el portal. 2 Una de las figuras que podría representar al ángel de la anunciación. 3 Peculiar imagen que ofrecen los Reyes Magos de Oriente. 4 El artista da pie para que vuele la imaginación del espectador. FOTO: LLUÍS MILIÁN

Pesebre con materiales reciclados en el Mercat Central

Ayer por la noche se inauguró el pesebre que, hasta el próximo 8 de enero, se situará en el edificio del Mercat Central, y que ha sido elaborado con materiales reciclados por el artis-

ta David Calláu. El belén se ha estructurado en 12 escenas que, a lo largo de los 2.500 metros cuadrados del inmueble, ilustran los principales episodios bíblicos relacionados con el na-

cimiento de Jesús. El objetivo que se ha propuesto el autor es el de dinamizar el eje comercial durante estas fechas y atraer a visitantes y compradores.

La visión del autor

DAVID CALLÁU
AUTOR DEL BELÉN

NadalMercat representa 12 escenas costumbristas y respetables sobre la tradición y creación del pesebre y su elevada carga espiritual. Tal respeto lo he sentido desde el primer momento que pise este espacio. La humildad y la creatividad ante esta catedral de las vivencias se ha ido instalando poco a poco en este antiguo mercado de la Plaza Corsini de Tarragona.

Recitaré versos pintados a través de esculturas recicladas y daré de nuevo vida a espacios y elementos que ese gris algún día cubrió. La magia en mis manos pintará de colores la oscuridad tan deseada.

NadalMercat ofrece un espectáculo de luz, escultura, escenografía, algún toque de pintura y mucha, mucha magia.

Este pesebre nace en mi mente, transcurre por mis venas desde que con 6 años mis dos grandes abuelos me enseñaron el valor de la naturaleza.

Vida y muerte, muerte y vida. Llegue a este espacio vacío, como siempre sin nada más puesto que mi imaginación; hoy delante de la obra sigo pensando que no debo dejar nunca de soñar.

Arte y vida, en este día a día y en esta Navidad 2009 mi aventura está a punto de finalizar.

Gracias a esa luz que cubre cada noche mi sueño.

SOCIEDAD ■ EL MOTIVO ES EL CENTENARIO DEL TRADICIONAL EVENTO DE CADA 5 DE ENERO

La Cabalgata será retransmitida en directo por TVE para Catalunya

Este año se estrenarán las nuevas plataformas y se lanzará una tonelada más de caramelos que serán aptos para las personas celiacas

REDACCIÓN

La Cabalgata de Reyes de Tarragona de este año será retransmitida en directo por Televisión Española-Catalunya. Así lo anunció ayer la concejal de Festes del Ayuntamiento, Sandra Coloma (PSC), quien indicó que el motivo es la celebración del centenario de la fiesta tradicional de cada 5 de enero en la ciudad.

Para llevar a cabo la cobertura del evento, la cadena pública de ámbito estatal usará un total de 20 cámaras en movimiento y tres estáticas. Paralelamente, también se llevará a cabo una programación especial para dar a conocer la ciudad. Está previsto que la cobertura televisiva en directo se inicie sobre las siete de la tarde y que concluya hacia las nueve de la noche.

Coloma destacó que cada año la cabalgata «mueve alrededor de 50.000 personas» por las calles tarraconenses, 300 de las cuales trabajan activamente de forma voluntaria, además de los técnicos municipales procedentes de la Brigada o de la Guardia Urbana. «Una de las novedades será que este año se repartirá una tonelada más de caramelos que en los últimos años, por lo que en total serán ocho. Además, todos ellos serán aptos para celiacos», remarcó la edil socialista.

Nuevas plataformas

Una de las notas destacadas de la edición de este año será que la ca-

balgata se llevará a cabo mediante nuevas plataformas. «Desde el Ayuntamiento y la Comissió de la Cavalcada hemos querido priorizar este requisito por motivos de seguridad, informó Coloma, quien definió la medida como de «com-

pletamente necesaria». Además, se ha organizado una exposición fotográfica en el hall del Teatre Metropol, que se inaugurará el próximo día 21 de diciembre. También se han colocado adhesivos de la imagen del centenario en un autobús municipal.

2011: Concurso público

De cara a la edición del año 2011, Sandra Coloma anunció que se convocará un concurso público entre los artistas para renovar las actuales carrozas. «De los cuarenta elementos que conforman la cabalgata, unas quince son carrozas muy antiguas, que creemos que se deberían renovar», destacó la máxima responsable del área de Festes.

«Este cambio –aseguró Coloma– se realizará mediante la iniciativa que nos propongan los diferentes artistas, y entonces decidiremos si las restauramos o bien innovamos en determinados aspectos».

La cadena pública usará 20 cámaras móviles y tres estáticas para las dos horas en directo

CULTURA

LA CRÍTICA

Un pessebre sorprenent

22/12/09 02:00 - «NADAL MERCAT 2009» / ANTONIO SALCEDO

Una companya de la universitat em convida a visitar un pessebre instal·lat a l'interior del mercat municipal de Tarragona, obra de David Callau, un artista de Cambrils que jo desconeixia. Feia molt de temps que no entrava en aquest espai, un lloc gran, ampli, de sostre elevat, tot ell omplert amb un sorprenent i original pessebre, concebut com una gran instal·lació.

Tots sabem que el pessebre és una antiga tradició en la nostra cultura occidental –tal com queda evidenciat en les fotografies exposades a l'entrada del recinte, un treball fet per Marta Serrano, que l'artista ha fet servir com a referent–. Gairebé tothom té sobre el tema una idea preconcebuda, perquè la seva clàssica iconografia és àmpliament coneguda, però el que ha creat David Callau molt poc té a veure amb el que coneixem.

Si bé és cert que l'obra està plantejada en dotze escenes dels moments més importants del naixement de Jesucrist, la representació i escenificació que ha fet d'aquests moments trenquen els esquemes, al crear-los dins d'una concepció artística plenament actual. L'artista ha posat a prova la seva imaginació i els seus coneixements tècnics i de la història de l'art per fer una obra, un espai que envolta i que demana a l'espectador la seva activa participació.

L'obra està realitzada amb una gran diversitat de materials, bàsicament deixalles, materials de detritus, diversos objectes, plantes, arbres secs, sorra i fins i tot un cotxe, que, segons diu David, és l'equivalent al que en aquells anys representava el fet de posseir un ase. Amb aquests materials ha anat construint personatges, animals, entorns, paisatges interiors que en alguns casos tenen el seu corresponent paisatge exterior en les gran teles pintades *in situ*.

En conjunt està concebut amb un aire festiu i sagrat al mateix temps. Una mena d'arc de triomf realitzat amb una branca suspesa, plena d'espelmes i grans fanals al peu, dóna la benvinguda a l'espectador i l'invita a encetar el recorregut. Entrem, doncs, en un escenari plenament teatral i barroc. Zones de llum i penombra s'alternen amb un tipus de «penetrables», cortines que van creant un ritme dins del discurs expositiu.

La barreja d'elements és molt gran: tradició i modernitat, abstracció i figuració, objectes i detritus, naturalesa i artifici van lligats. Magnífics animals construïts amb ferralla, papers plegats, o troncs, etcètera. Personatges elaborats amb draps i trossos de fusta, reminiscències de *l'arte povera*. La Verge d'ascendència mironiana, bicis voladores com àngels anunciadors de la bona nova que evidencien un cert caire surrealista. Molts elements a tenir en compte, obres que de forma aïllada tindrien una altra percepció i òbviament una altra interpretació, però que aquí formen part d'un conjunt unitari, tan variat i múltiple com és el nostre món actual i com és l'art d'aquests darrers anys. Sense cap dubte, un artista a tenir en compte.

Autor: David Callau
Lloc: Mercat municipal de Tarragona
Dies: Fins al 8 de gener

Darrera actualització (Dimarts, 22 de desembre del 2009 02:00)

Publicat a[El Punt Camp de Tarragona i Terres de l'Ebre](#) 22-12-2009 Pàgina 34

Una imatge de l'interior del pessebre que hi ha al mercat.
Foto: ISIDRE PONS.

Notícies de ...

[Tarragona](#) [Cambrils](#)

CITAS CULTURALES DE LA SEMANA

La 'Santa Rusia', en el Louvre

El museo parisino reúne 400 obras que cubren casi ocho siglos de arte ruso

ÓSCAR CABALLERO
París. Servicio especial

En el 988, el príncipe Vladimir es bautizado: Rusia se cristianiza. Un milenio después se alza el telón de hierro y la imaginería cristiana emerge del sótano de los museos que fueron soviéticos. Hasta el 24 de mayo, el Louvre reúne, por primera vez, más de 400 obras, prestadas por los 24 mayores museos y bibliotecas rusos: *Santa Rusia, el arte ruso desde los orígenes hasta Pedro el Grande* fue inaugurada con pompa y cámaras por los presidentes Medvedev y Sarkozy.

El Estado garantiza el conjunto, asegurado, se murmuraba, en 900 millones. Un acontecimiento: las riquezas, prestadas por primera vez, de la Academia de ciencias, se suman a las del Ermitage de San Petersburgo, las del museo del Kremlin, el de Novgorod, la Biblioteca Nacional de Rusia, la Galería Tretiakov de Moscú... La exposición cubre casi ocho siglos e incluye iconos, piezas textiles, manuscritos, monedas, orfebrería, retratos.

Un arte tan indisoluble de la historia religiosa de la hoy Federación Rusa como para justificar ese título de *Santa*

Relieve con una máscara de león, de la catedral de Vladimir-Suzdal

Rusia, que hará estremecer en París a los supervivientes de la época en la que la URSS convirtió a la iglesia ortodoxa en una heterodoxia.

En una vitrina, la iluminada *Crónica de Radziwill* relata el bautismo de Vladimir que haría de Kiev una capital dividida entre el modelo bizantino y la tentación del Occidente latino. Hasta 1240, cuando la inva-

den los mongoles y envían el cristianismo a las catacumbas.

Conscientes de la ignorancia general sobre el periodo, los comisarios de la exposición la han ordenado cronológicamente. Y han multiplicado los paneles didácticos. Para la emoción pura, los iconos más antiguos, obra de monjes bizantinos invitados por Vladimir. O las puertas de oro de la

catedral de Suzdal, con sus bajorrelieves de piedra blanca y un fondo negro sobre el que destella el oro. Abundan los San Jorge en trance de vencer al dragón: la creencia popular lo veía salir cada 25 de abril, en su caballo blanco, para proteger el ganado.

Detalle que recuerdan los organizadores: "Rusia es el país de los iconos porque abundaba el pino, fácil de trabajar. Y porque la mayor parte de las iglesias, de madera, no admitían murales". Además, "las buenas relaciones comerciales en el inmenso territorio favorecían el empleo de raros pigmentos".

En torno a Kiev nace Rusia y en esa planicie, desde el Atlántico hasta los Urales, mil años de convulsiones forjan arte, religión y política. Y porque religión, dinero y política van de la mano, la muestra tiene por mecenas a Gazprom (gasoductos rusos), GDF Suez (gas y electricidad en Francia) y la petrolera Total. Y a la iglesia por madrina. "A pesar de que la Constitución de 1993 hizo de Rusia un Estado laico -dice *Le Monde*-, el poder de la Iglesia ortodoxa es evidente: los presidentes sucesivos, de Yeltsin a Medvedev, practicante, han establecido alianzas políticas con el Patriarca ortodoxo".

NAVARRA

Rostros anónimos en la galería Kalon

La galería Kalon de Tudela, en Navarra, ofrece hasta el 25 de marzo una muestra de algunos de los trabajos pictóricos del tarraconense David Callau i Gené. A través de una selección de óleos, collages y bocetos, el artista catalán traza un pequeño recorrido por su obra más reciente, que lleva por título *Máscaras en solo rostros*. Sus trabajos huyen

de una línea estilística concreta o de influencias de otros artistas, para seguir en cada momento lo que más le apetece al artista y ceñirse exclusivamente a su voluntad. El resultado es una muestra basada en puzles inacabados, elaborados a partir de rostros anónimos.

David Callau estudió en la Escola de Belles Arts de Tarragona y en la Escola Massana de Barcelona. Además de exponer su obra en distintos espacios de la provincia de Tarragona, Callau ha ido consolidando su producción artística con muestras en Barcelona, Valencia, Zaragoza, Lleida, Oviedo y Roma. Además, ha ampliado su trayectoria participando en otras disciplinas artísticas, como la performance. / E. Domingo

Sevilla

Impresos de vanguardia en España 1912-1936. El Centro Andaluz de Arte Contemporáneo de Sevilla expone material impreso de artistas de las vanguardias. Hasta el 2 de mayo. www.juntadeandalucia.es

Edimburgo

Diane Arbus. Las National Galleries of Scotland presentan algunas de las fotos en blanco y negro más famosas de la artista, tomadas entre 1950 y 1971. Hasta el 13 de junio. www.nationalgalleries.org

Londres

Eighteenth-Century Watercolours. La Royal Academy of Arts expone acuarelas del XVIII. Hasta el 16 de mayo. www.royalacademy.org.uk

Milán

Oltre il Reale. Fotos de Irene Kung en el Centro Internazionale di Fotografia de Milán. Hasta el 11 de abril. www.formafoto.it

París

Lucian Freud. El Pompidou presenta

FORMA, CENTRO INTERNAZIONALE DI FOTOGRAFIA
Flat Iron Building, de I. Kung

un conjunto de las obras maestras del pintor. Hasta el 19 de julio. www.centrepompidou.fr

Filadelfia

Arts of Bengal: Town, Temple, Mosque. El Philadelphia Museum of Art explora el arte de Bengala. Hasta agosto. www.philamuseum.org

Tokio

Sumio Kawakami. El Setagaya Art Museum expone xilografías del artista de Tokio. Hasta el 9 de mayo. www.setagayaartmuseum.or.jp

La Botiga de LAVANGUARDIA

El nou punt de venda per a la gent de Vanguardia

- Les promocions actuals i les més recents*
- Servei de venda dels exemplars dels últims 3 mesos*

*Consultar disponibilitat

Carrer Muntaner, 77 (cantonada Aragó) - Barcelona
Tel: 934 532 509. Horari: de dilluns a divendres,
de 9 a 19 h i de 17 a 20 h.

REVISTA + CD*
3€
*SÓLO EN ESPAÑA

DECORACION EN

CASA Y JARDIN

ESPECIALES

**LÁMPARAS DE PIE
PUERTAS Y MANILLAS
DORMITORIOS INFANTILES
REFORMA
ESTILOS DE SALAS DE ESTAR**

DOSSIER: IDEAS PARA DECORAR

PROMOCIÓN

"La hija del general"
DVD 3,45€
+ REVISTA
6,45€
(Válido sólo en España)

Portugal: Cont. 2,75€

▣ El aparador que sirve de auxiliar en el comedor es una pieza de Becara con los frentes decapados en azul. Sobre éste, se dispusieron dos esculturas, que proceden de Guadarte, y un cuadro de Clavé, adquirido en La Galería de Arte Anquins.

▣ La mesa fue realizada a medida por un carpintero y se combinó con unas sillas de Guadarte tapizadas; se eligió el mismo tejido de los sofás para mantener una sensación de gran unidad decorativa. De la misma tienda proceden las lámparas. La cristalería fue adquirida en La Botigueta de casa. El cuadro es de David Callau.

El circ de la vida

L'artista David Callau davant d'una de les obres de l'exposició que es va poder veure al Tinglado 1 del Moll de Costa

L'artista cambrilenc David Callau presenta al Tinglado 1 la exposició, la més ambiciosa de tota la seva trajectòria artística, titulada 'El circ de la vida'.

Segons l'autor, aquesta obra "és un circ que representa la vida de cada un de nosaltres, interpretada per mi, ara bé, jo no sé si l'espectador s'hi sentirà identificat". En aquesta mostra hi és present l'amor, la bellesa, l'alegria, la maternitat i la mort, a través de la pintura, la fotografia, l'escultura i tres instal·lacions que van cobrar vida el dia de la inauguració. De fet, es tractava de dues danses contemporànies ballades per dues

noies i acompanyades per una música interpretada amb el piano i la guitarra. I finalment, també es va fer una lectura de poemes de l'obra *Metafísica bajo las sábanas*.

Parlant del conjunt de l'obra, podem dir que es tracta d'una exposició de gran format on hi trobem peces que superen els set metres d'alçada i dues titelles que tenen més de sis metres. En total estem parlant de trenta-cinc peces exposades.

Pel que fa a la formació de David Callau, aquest va cursar estudis de pintura a l'Escola d'Art de Tarragona i a l'Escola Massana de Barcelona. Respecte al seu

TINGLADO 1
Exposició: El Circ de la vida
Autor: David Callau,
Organitza: Autoritat Portuària
de Tarragona i CEMAPT

Del 10 de setembre a l'11
d'octubre de 2009

curriculum, ha exposat a Cambrils, Barcelona, Lleida, Oviedo, Saragossa, València, Roma, i París, entre d'altres ciutats.

50 ANIVERSARI

1961
2011
PENYA
BARÇA
CAMBRILS
d'10/6

1961
2011

A LA FORÇA D'UNS COLORS

L'energia femenina d'una penya.

A forma de colors. Es pigmenta l'energia d'una penya... la que neix a Cambrils, i que evoluciona en el temps, per al seu compliment i la seva celebració.

El blau i el grana s'uneixen a dies d'avui per unir als pobles catalans, de forma respectuosa i agraïment festiva.

El Barça, el que és més que un club, convida el seu joc, el seu saber fer i la seva força, a deixar enrere els moments difícils de la vida i posar de manifest l'energia vigorosa de gaudir i evadir-se de tots els mals moments.

La vitalitat d'aquestes darreres temporades porta el regust a triomf, a la satisfacció dels jugadors, president, entrenador i, com no, dels seguidors, socis i de les tant constants penyes.

Aquí, en aquest espai, és avui que la Penya Blaugrana de Cambrils vol agrair a tots, els bons moments que aquest gran equip ens ha fet, ens fa i ens farà passar.

DAVID CALLAU I GENÉ

Schenefelder Bürgerverein zu Besuch in Spanien

Viel Spaß hatten die Teilnehmer der vom Schenefelder Bürgerverein e.V. angebotenen Reise an die Costa Dorada. Neben der Freizeit, die durch die strandnahe Lage des Hotels bei strahlendem Sonnenschein gut genutzt werden konnte, standen Besichtigungen des Gaudí-Museums in Reus, Stadtbesichtigung von Tarragona, Besuch des Klosters Montserrat, ein Spaziergang über die Rambla in Barcelona und Besuch der berühmten Markthalle St. Joseph im Programm. Auch per Bus wurde Barcelona intensiver erkundet und der Besuch des von Gaudí erbauten Parque Güell fand großen Anklang. – Eine Show mit andalusischen Pferden auf einem nahe des Hotels gelegenen Gestüts mit

anschließender Flamenco-Show waren einer der Höhepunkte dieser Reise. Aber wie unkompliziert man noch immer in Spanien sein kann, bewiesen 2 sehr unterschiedliche Künstler den Schenefelder Reisenden:

Xavi Alba, Sänger und Gitarrist, wollte ein kleines Konzert für uns geben. Da an dem Abend der Gran Prix de Eurovision stattfand und der Wirt dies nicht bedacht hatte, wur-

de kurz entschlossen der neben dem Lokal liegende Supermarkt aufgeschlossen, ein Gang mit Tischen und Stühlen bestückt, die Getränkebestellung aufgenommen und schon konnte die Gesangsdarbietung erfolgen. Sicherlich Xavi Albas erster Auftritt zwischen Regalen von Chipstüten etc. Der musikalische Auftritt jedenfalls wurde mit Begeisterung angenommen.

Der Maler David Callau lud in seine Galerie ein und erklärte bei einem Glas Sekt seine Bilder in der zur Zeit laufenden Ausstellung EDEN. Auf Nachfrage, wie denn so ein Bild entstehen würde, griff er zu Pinseln und Farbe und gab einen Anschauungsunterricht, der die Besucher total begeisterte. Nach Angabe eines Wortes von jedem Mitreisenden erstellte David Callau ein Bild und verschenkte es entsprechend als Erinnerung an den Besuch in seiner Galerie. Beim Transfer zurück gen Heimat waren sich alle Mitreisenden einig: Das machen wir mal wieder!

- Actualment, participa en una col·lectiva a Hamburg
- Hi té un retrat de la traspassada Amy Winehouse

David Callau, preparat pel 'retrobar de la llum'

L'artista cambrilenc està treballant per una exposició a Saragossa al desembre, dues a Rússia el 2013, i el curtmetratge 'Mà de fang'; a més del projecte 'Amarte en Marte'

TERESA CLAVÉ

L'artista David Callau es troba, actualment, immers en l'etapa del 'retrobar de la llum'. Una llum que 'no és que hagués perdut, però en certs moments de creació arribes a uns límits molt extrems i et vincles a una creació tan extrema que et quedés exhaust', apunta.

I quan torna a arribar aquesta llum (que Callau anomena "el do de Déu"), retorna la capacitat de crear.

L'hivern passat ha estat, per Callau, "l'estació del sembrar", i ha significat "el poder viatjar a diferents països on ja m'esperaven fa temps, però per qüestions de feina i projectes com l'exposició al Tinglado de Tarragona, el Nadal Mercat i altres treballs no havia pogut fer aquestes sortides, que, per a la creació, són molt importants, ja que coneixes noves persones i nous artistes".

Enguany, el cambrilenc ha visitat Alemanya, Hamburg, concretament, acompanyat d'una gran persona, i allà ha pogut ensenyar el seu art a institucions com les galeries d'Hamburg, l'Institut Cervantes i part del Ministeri de Cultura.

Segons relata, hi ha hagut

El Nacho i la seva germana Montse dibuixen al costat del seu mestre, l'artista David Callau. / TERESA CLAVÉ

moltes portes que s'han obert i "he hagut de valorar allà on vull estar i a on m'agrada estar, per ser coherent amb la meua trajectòria".

En aquests moments, però, la porta que es va obrir a Hamburg ja ha donat fruit: Es tracta de la participació de l'artista a la primera col·lectiva inaugurada recentment en una de les galeries més centrals de la ciutat. Fins allà hi ha viatjat un retrat en un tribut a la desapareguda cantant Amy Wine-

house.

"Estic molt content que la meua obra estigui a les parets d'aquella galeria perquè és la meua primera incursió en el món del Pop art. Tenint en compte que sóc més clàssic a l'hora de la pintura, treballar amb el retrat del mite, la bogeria i mitificar aquestes persones que tenen aquest do artístic m'ha animat".

Com a projectes de futur, David Callau esmenta dues exposicions que realitzarà al

2013 en terres alemanyes, una a l'Institut Cervantes i una altra als afores d'Hamburg, "en una casa museu on sembla que el temps s'hagi aturat".

Alter ego és la propera producció artística que David Callau portarà a Saragossa, del 13 al 29 de desembre, a la Sala de la Cai. També hi ha en perspectiva un curtmetratge, titulat "Mà de fang", i en acabar, un projecte amb nens que es titula "Amarte en Marte".

redaccio@lavila.cat

"Больш за ўсе мяне ў вашай краіне ўразілі беларускія лясы", — прызнаўся карэспандэнт "К" іспанскі мастак Давід КАЛАЎ ЖЭНЭ, які прыехаў у нашу краіну ўпершыню. "З аднаго боку, яны супакойваюць і сур'яваюць, але з іншага — поўныя жыцця: іх гоман і таемны рух адчуваеш увесь час прабывання ў гаі. Гэта незабыўна!"

Толькі дзеля гэтай трапнай і пазьмай заўвагі славу таму мастаку з Каталоніі трэба было завітаць у Беларусь, але ж, вядома, прывяла яго ў нашу краіну не толькі прага новых адкрыццяў. Маюцца таксама бізнес-інтарэсы ды перспектывы сумесных праектаў. А на сёння Давід прыняў удзел у здымках дакументальнага фільма пра Марка Шагала, над якім працуюць рэжысёр Зоя Катовіч і сцэнарыст Вера Савіна, ды выказаў спадзяванні на супрацу з мастачкай Ганнай Балаш.

Немарыніст прыехаў да Шагала

— Менавіта Ганна Балаш стала тым чалавекам, які адкрыў для мяне Беларусь, — кажа мастак, — і я вельмі спадзяюся, што наша сяброўства перарасце ў плённае супрацоўніцтва.

— Вядома, што менавіта ад яе вы атрымалі запрашэнне прыехаць да нас...

— Так. Сам я родам з невялікага каталонскага горада Камбрільс, які знаходзіцца непадалёк ад Тарагоны. Барселона ж за сто кіламетраў ад нас. Але менавіта пад час знаходжання Ганны ў Камбрільсе мы і пазнаёмліліся: яна проста зайшла ў маю галерэю. Так і пасябравалі, а потым ужо Ганна запрасіла мяне ў вашу краіну.

— Ведаю, што вам удалося не толькі паглядзець Мінск, але і пабываць на радзіме Марка Шагала — у Віцебску...

— Так. Мяне запрасілі прыняць удзел у здымках дакументальнай стужкі пра славу таму мастаку. У цэлым, Віцебск і Дом-музей Марка Шагала мяне моцна ўразілі. Я прывячыўся да музеяў, дзе ў першую чаргу прадстаўляюць творчасць мастакоў, а тут атрымаў магчымасць пазнаёміцца з асяродкам, у якім вырастаў славу таму майстар гэндзя, з тым, што атчала яго ў маленстве, юнацтве. Гэта дае шмат падстаў для ўяўлення розных вобразаў, у тым ліку і карцін з ягонага жыцця...

— Калі б выбіралі колер Беларусі для ўласных твораў, на якім спыніліся б? Магчыма, на зялёным, улічваючы вашу ўражанне ад характара лясцоў?

— Ведаецца, я не спыніўся б на адным колеры. Яны мусяць быць розныя. Але я абавязкова засялю вашы лясы, калі буду іх маляваць, рознымі істотамі. Калі мы шпацыравалі па гаі, мне увесь час падавалася, што навокал адбываецца нябачнае жыццё...

— Давід, калі гаворка зайшла пра вашу творчасць, я хачу задаць нават трошкі правакацыйнае пытанне. Перш чым прыйсці да вас на інтэрв'ю, я уважліва азнаёмілася з работамі, прадстаўленымі на вашай інтэрнэт-старонцы. Яны — поўныя яркага колераў, рытмікі, страці. У іх можна ўбачыць і стадчыну Пікаса, Эль Грыка, і нават Гарсія Лоркі... І мне падумалася пад час прагляду: а ці маю я рацыю, калі называю вашы творы... іспанскімі?

— Вядома, гэта добра, што мае творы, на ваш погляд, утрымліваюць стадчыну нацыянальнай жывапіснай школы, але мне хацелася б, каб вы ў першую чаргу адзначылі, што я — гэта я. Натуральна, мастак не можа існаваць паасобку, і я з'яўляюся, нават міхвалі, правадніком сваёй культуры, але для мяне было справай прытрымлівацца не трапіць у заложнікі мастацтва мінулага. Менавіта таму я сышоў у гэны час з нашай Акадэміі мастацтваў, бо вырашыў знайсці ўласную форму і стыль, застацца вольным у пошуку свайго творчага выказвання, а не бяздумна пераймаць манеру знаных майстроў.

галерысты ці сябры, якія, безумоўна, жадаюць нам толькі лепшага, прапаноўваюць у выніку "свой" варыянт творчасці мастака. А нам увесь час потым даводзіцца даказваць, што мы не толькі такія, якімі нас убачыў гэны спецыяліст, але яшчэ і іншыя.

— Тады я папрашу вас раставесці пра тое, над чым вы зараз працуеце і што для вас сёння важна...

— Распрацоўвак шмат, але расправаду пра галоўнае. Цягам васьмю годаў я працую над скульптурным праектам, частка якога на сёння рэалізавана ў Камбрільсе. Да мяне звярнуліся ўлады горада з просьбай стварэння мемарыяльнага помніка загінулым рыбакам: у 1911 годзе ў Камбрільсе адбылася вялікая трагедыя, калі ў моры патанула некалькі рыбацкіх шхун з бацькамі і дзецьмі. З нагоды стагоддзя той трагедыі горад і вырашыў

Давід Калаў Жэне ў сваёй майстэрні.

Чым беларускі гай натхніў каталонскага мастака?

— Наколькі лёгка знайсці сябе маладому мастаку ў вашай краіне, ажыццявіць, так бы мовіць, свой прафесійны праект?

— На тэрыторыі рыначных зносінаў, як вядома, кожнаму творцу даводзіцца вырашаць вядомую дилему. У маёй біяграфіі быў такі момант, калі мае карціны мелі вялікі поспех. Паколькі горад стаіць ля мора, я, несумненна, знаходжуся пад яго моцным уплывам. У мяне шмат работ адпаведнай тэматыкі — марскіх пейзажаў, замалёвак, эцюдаў, — і некалькі гадоў таму большасць гэтых твораў была прадстаўлена на вялізнай персанальнай выстаўцы ў Музейным палацы Валенсіі. Экспазіцыя мела вялікі рэзананс. І галерыст, з якім я ў той час працаваў, пасля гэтага поспеху быў узрушаны: "Давід, давай яшчэ падобныя работы! Давай!". Але для мяне дадзена тэма была ўжо вычарпаная: у рэшце рэшт, я не марыніст, каб пісаць толькі адно мора. І ў выніку, хоць гэты кірунак прыносіў мне стабільны прыбытак, я сышоў з яго, бо захацеў стварыць нешта іншае.

— Прызнацца, і мне прыйшліся даставаць марскія пейзажы, якія, у тым ліку, прадстаўлены на вашым сайце...

— (Усмехаецца.) Дарэчы, ніколі не надаваў вялікае значэнне Сусветнаму павучэнню, хоць разумее, што гэта рэч карысная. Той сайт зрабіў мне сябра — я нават не ведаю, якія мае работы ён там размясціў. Цікава, што падобная сітуацыя — сімптаматычная праява сённяшняга рынку: калі

займець адпаведны скульптурны манумент. Прызнаюся, я не адразу пагадзіўся на гэтую прапанову. Маёй умовай быў дазвол быць вольным у трактоўцы тэмы. І мая ідэя заключалася ў тым, што я вырашыў стварыць мемарыял, які не толькі нагадвае пра трагічную падзею, але і дае надзею.

— Так і з'явілася скульптурная група, што ўяўляе з сябе кампазіцыю з дзвюх русалак-сірэнаў (адна з іх — уладарка штармоў, другая — уладарка загінулых у моры), рыбакоў з кошыкамі рыбы і выявай дзіцяці наперадзе гэтай групы, якое і атаясамлівае надзею. Я разумее, што гэта надзея — ілюзорная, але працаваў з вялікай аддачай.

— Як прынялі вашу работу?

— Парознаму. Помнік выкананы ў манеры сучаснага мастацтва, але знаходзіцца ў старажытнай частцы горада. Нехта прыняў яго, хтосьці — не, але для мяне істотным было працаваць над падобным заказам, які дазваляе выказацца і сэрцу, і рукам, і галаве. І, мяркуючы па рэзанансе, я бачу, што для людзей падобны падыход да мастацтва таксама нешта значыць.

— А ці прывяло абмеркаванне да гэтых вынікаў?

— Здаецца, так. Бо сёння ўжо горад аб'явіў конкурс на стварэнне скульптуры на іншую тэматыку, і ўсе падзеі з'яўляюцца аказаліся ў стылі сучаснага мастацтва. Цікава, што ўлады паставіліся да гэтага цалкам станоўча...

Гутарыла Дар'я АМЯЛЬКОВІЧ

Фота Юрыя ІВАНОВА

Нямецкі праграміст Ханс БАЎМ прыехаў у Беларусь па працы да нядаўняга часу ён узначальваў буйную IT-кампанію. Мабыць, у 1994 годзе нават цяжка было меркаваць, што пачынальным вынікам гэтай адказнай місіі стане цэлая выстаўка даволі дзіўных паводле сваёй тэхнікі твораў — калажоў ды асамбляжаў, — якая працуе цяпер у Музеі сучаснага выяўленчага мастацтва. Яе назва досыць красамоўная: "18 гадоў на Беларусі". Нягледзячы на знарочыста сумбуры характар саміх твораў, "справаздача" дазваляе меркаваць, што той час для аўтара быў праведзены не дарэмна. Зрэшты, ён і сам так мяркуе.

Якое яно, неба над Мінскам?

"Асамбляж на тэму..." вачыма Ханса Баўма

— Як вы лічыце, калі б васімянаццаў галоў таму лёс занёс вас не на Беларусь, а ў нейкую іншую краіну, ці атрымалася б гэтая выстаўка такой самай?

— Я чамусьці падазраю, што недзе на беразе Індыйскага акіяна ў мяне з'явіліся б зусім іншыя творы. Праўда, не ведаю, якія менавіта.

— Па прафесіі вы не мастак. Творчасць для вас — гэта хобі альбо альтэр-эга?

— Можа, калісьці яна і была для мяне хобі, але ўжо даўно стала страсцю, неад'емнай часткай жыцця. І, у гэтай меры, адхіненнем ад той напружанасці, што назапашваецца ў прафесійнай дзейнасці, а таксама, зрэшты, і спосабам баўлення вольнага часу. Асабліва ўзімку, калі па вуліцы надта не пахпацярэш...

— І вось што цікава! Высокія тэхналогіі не знайшлі ніякага адлюстравання ў вашых творах...

— Гэта сапраўды так, калі не лічыць серыі з чатырох карцін, дзе выкарыстана "начыне" дапаможных камп'ютараў і аднаго калажу, заднікам якога стаў прынт з мовай асмблера. Высокіх тэхналогій мне цалкам дастаткова ў жыцці. Я праводжу за камп'ютарам амаль цэлы дзень, і ў вольны час стараюся трымацца ад яго як мага далей. Праца і творчасць для мяне — гэта паралельныя прамыя. А яны, як вядома, не перасякаюцца...

— Дзесяці ў нетрах свядомасці сучасніка глядзе старэтыт, паводле якога hi-tech — гэта сур'эзна і прэстыжна, а вось мастацтва...

— Даруйце, але што значыць: "сур'эзна"? IT-тэхналогія і лічу дапаўненнем да мастацтва — і наадварот.

— Вы выкарыстоўваеце нязвычайную тэхніку асамбляжу, уклінаваючы ў мастацкія творы "знойдзеныя прадметы" — побытавыя рэчы. Ці ёсць у гэтым нейкая філасофія?

— Гэта проста заканамерны этап эвалюцыі. Доўгі час я ўтрапена займаўся жывапісам, потым перайшоў да двухмерных калажоў, а ўжо затым вырашыў разнастаіць іх аб'ёмнымі прадметамі. Зрэшты, як падаецца, нават гэтая пара для мяне ўжо прамінула. Увогуле, у розныя перыяды жыцця я захапляюся рознымі метадыкамі творчасці — як, напэўна, і любы мастак. І вельмі радка вяртаюся да старога.

— Што найбольш уплывае на вашу ўспрыняцце тых або іншых мясцін: людзі, побыт, культура?

— Перш-наперш гэта — ландшафт і неба. Нідзе на свеце няма такога неба, як па-над Мінскам! Наступны паводле значнасці фактар — вядома, людзі, мае калегі і сябры. Далей — атмасфера і рытм жыцця, побыт...

— З апошнім фактарам вам давалася сутыкнуцца ўшчыльную.

— Гэта было вельмі няпроста. Тым больш, у 1994 годзе побытавыя ўмовы тут і сапраўды былі для мяне вельмі незвычайнымі. Прыкладам, як знайсці прадуктовую краму? У Мінску яны тады выглядалі іначай, чым у Германіі: іх вокны былі закрыты фіранкамі, і нічога не казалі пра тое, што там прадаюць ежу. Апрача, вядома, кірылічных надпісаў, чыгачы якія я тады не ўмеў. Трохі прасцей было са словам "кавярня". Я досыць хутка яго засвоіў, аднак неўзабаве пераканаўся ў тым, што яно часцяком абазначала тут нешта іншае, чым у мяне на радзіме, — зусім не тое месца, дзе можна павячэраць. Таму на першых парах я нават паесці не мог без старонняй дапамогі.

Зрэшты, праз кароткі адмежак часу пазітыўныя ўражанні пераважылі ўсе нязручнасці. Вельмі ўразлівы працавітасць, зацікаўленасць ды прафесіяналізм маіх беларускіх калег. Тым больш, між намі хутка ўсталяваліся папраўдзе сяброўскія адносіны.

— А ці не падаецца вам, што за васьмянаццаў гадоў умовы побыту на Беларусі істотна змяніліся?

— Гэта неастрэчна! Можна параўнаць і адзёне мінакоў, і тэя аўтамабілі, што ездзяць па вуліцах Мінска. Да таго ж, і мяніны на дарогах канчаткова зніклі. Васьмянаццаў гадоў таму было мала прыстойных кавярняў, а нармальны выбар прадуктаў — толькі на Камароўцы. Цяпер жа ўсё, канешне ж, зусім іначай... Як мне падаецца, на той узровень развіцця, які Еўропа дасягнула за сорак — пяцьдзесят гадоў, тут выйшлі ўсяго за дваццаць. Вядома, гэта ўражвае. Але ж мушу зазначыць, што прагрэс — гэта заўсёды палка з двума канцамі. Васьмянаццаў гадоў таму цэнтральныя мінскія праспекты ішчэ можна было перайсці стакойным крокам, — сёння ж светлафоры працуюць так, што чалавек вымушаны літаральна бегчы. І гэта дацьчыцца ўсіх аспектаў нашага жыцця...

Распытваў Ілья СВІРЫН

ZARAGOZA

ROSARIO INTERNACIONAL DEL PILAR

Esta tarde tiene lugar el Rosario Internacional del Pilar en la Santa Capilla.

Zaragoza. Catedral Basílica de Nuestra Señora del Pilar. A las 19.30.

'SUEÑOS DE SEDA': MUESTRA DE YOLANDA PALLÁS

Inauguración de la exposición de pañuelos de seda pintados a mano 'Sueños de seda', obras de la artista aragonesa Yolanda Pallás. La pintura en seda es una técnica artesanal y ancestral, cuyos orígenes provienen de China. Para plasmar y fijar el color se utilizan pinturas y tintes termofijables y resinas para dibujar los contornos y contener la resbaladiza seda.

Zaragoza. El Corte Inglés. Paseo Independencia, 11, 2ª planta. A las 19.30. Hasta finales de diciembre. De 18.00 a 21.00.

'A CHRISTMAS CAROL. CANCIÓN DE NAVIDAD DE CHARLES DICKENS'

Esta tarde se pronunciará la conferencia 'A Christmas Carol. Canción de Navidad, de Charles Dickens', a cargo de Jorge Sanz Barajas.

Parroquia de Santa Rafaela María. Vía Hispanidad, 61. A las 20.30.

ACTO DE PRESENTACIÓN DEL LIBRO DE ENRIQUE SARASA BARA

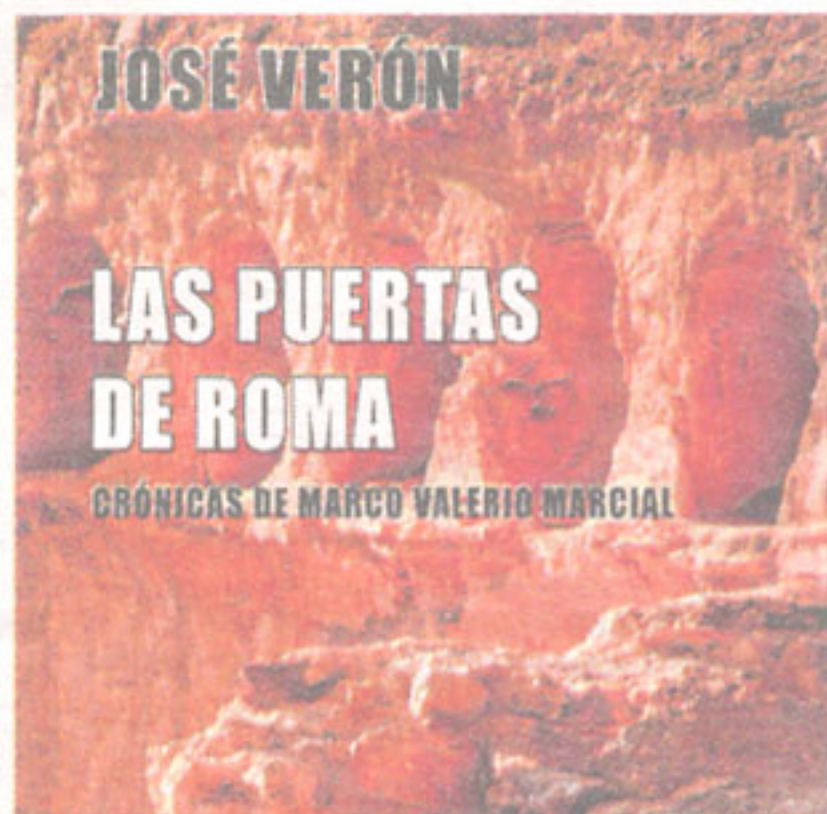
Presentación del libro 'El socialismo histórico altoaragonés: El PSOE y la UGT desde sus orígenes hasta los inicios del franquismo' (Colección de Estudios Altoaragoneses, nº 61). Contará con la participación Enrique Sarasa Bara, autor, de Enrique Bernad, profesor de historia contemporánea de la Universidad de Zaragoza, de Fernando Alvira Banzo, director del IEA, y de Paz Jiménez Seral, presidenta de la Fundación Bernardo Aladrén.

Zaragoza. Sede de UGT-Aragón. Calle Costa, 1. A las 19.00.

PRESENTACIÓN DEL NUEVO LIBRO DE JOSÉ VERÓN

Mira Editores presenta esta tarde el libro 'Las puertas de Roma. Crónicas de Marco Valerio Marcial', de José Verón. En el acto intervendrán José Luis Corral, escritor y profesor de la Universidad de Zaragoza, Fernando Gracia Guía, Presidente de la Asociación Aragonesa de Amigos del Libro, el autor y Joaquín Casanova, el editor.

Zaragoza. Biblioteca de Aragón. Doctor Cerrada, 22. A las 19.30.

Portada del libro de José Verón.

'Alterego (sin pecado)' de David Callau Gené

LA Sala CAI Barbasán acoge estos días la exposición 'Alterego (sin pecado)', de David Callau Gené. La muestra combina obras realizadas con óleo, acrílicos y barnices, en diferentes soportes y formatos, con otras de escultura. Según explica el autor, se trata de una creación «visceral, transgresora y de colores vigorosos para expresar el bien y el mal del ser humano». La exposición define su vuelta a la pintura después de tres años dedicados solo a la escultura.

Zaragoza. Sala CAI Barbasán. Don Jaime, 33. Hasta el 19 de diciembre.

HUESCA

LECTURA DRAMATIZADA: 'EL AVARO'

Representación de la obra de teatro 'El avaro', con una lectura dramatizada Interpretada por Aula de teatro y poesía. Con la intención de, en clave de humor, analizar un defecto humano, común y peligroso: la avaricia, en contraste con la solidaridad. La historia se sitúa en París en el siglo XVII, el poder del protagonista radica en su dinero, con el que pretende comprar los sentimientos más puros, pero que se convertirá en su opresión y su ruina moral, ya que renunciará a todo por no perder lo material. Donativo destinado a Cáritas Diocesana Huesca.

Huesca. Centro Cultural Ibercaja. Duquesa Villahermosa, 1. A las 19.30. Entrada libre.

'El avaro'.

las infraestructuras ferroviarias. El eje Aragón-Valencia'. Estará presidida por don Jesús Díez Grijalvo, Director General de Transportes de la Diputación General de Aragón y presentada por don Jesús Blasco Marqués, Presidente del Consejo Aragonés de Cámaras y Presidente de la Cámara de Teruel.

Teruel. Cámara de Comercio. Calle Amantes, 17. A las 10.30.

TERUEL

JORNADA SOBRE LAS INFRAESTRUCTURAS FERROVIARIAS

Hoy tiene lugar la jornada 'Presente y futuro de